

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název práce:	Rodinný dům v Jičíně
Jméno autora:	Hanzlová Kristýna
Typ práce:	bakalářská
Fakulta/ústav:	Fakulta stavební (FSv)
Katedra/ústav:	Katedra architektury
Oponent práce:	Knytl Luboš, Doc. Ing.arch.
Pracoviště oponenta práce:	FSv ČVUT v Praze, K129

II. HODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH KRITÉRIÍ

Zadání	průměrně náročné
Projekt je umístěn na atraktivní parcele v zajímavém, nově se rozvíjejícím území obce střední velikosti a inspirativní historie. Pozemek je v zásadě ideálně orientován, není na něm žádné neobvyklé převýšení nebo jinak omezující terénní konfigurace.	

Splnění zadání	splněno s menšími výhradami
Zadání je splněno. Práce obsahuje všechny předepsané části, tabulky místností byly dodány v samostatném souboru (nejsou součástí dokumentace), což jsem akceptoval.	

Zvolený postup řešení, koncept	částečně vhodný
V práci není vůbec definován klient, není tedy zřejmé, komu je stavba určena. To považuji u rodinného domu za velmi problematické. Koncept reaguje na tvar pozemku a pravděpodobně i na další jeho výraznou kvalitu – kontakt a výhledy do okolí – i když to v textu není zmíněno. Negativem je výsledné zjevné přetížení parcely (zastavěná plocha výrazně přesahuje 30% plochy parcely), další užitkové či relaxační funkce na pozemku obtížně nacházejí místo.	

Provozní řešení	C - dobře
<p>RD má 3 NP. V 1.NP jsou společenské a servisní plochy, ve 2.NP soukromá část a ve 3.NP je jediná místnost, označená jako herna, ale vybavená jako hudební salonek. V 1.NP je ze zádveří přístupný kromě vnitřní haly i atelier (pravděpodobně proto, aby návštěvy nerušily ostatní obyvatele), ale atelier nemá žádné zázemí, pouze sklad. Chybí čajová kuch., WC je až v hale – tedy přístupné z prostor, kam by návštěvníci vstupovat zřejmě neměli. Přitom v přízemí jsou hygienické buňky dvě – jedna je ovšem určena výhradně obyvatelům velmi slušně dimenzovaného (21m²) pokoje pro hosty. Z vnitřní haly je i přímý vstup do garáže - přitom hala je propojena až s hudebním salonkem ve 3.NP. Je tedy reálné nebezpečí přenosu pachů z garáže po celém domě. Hlavním prostorem v přízemí je obytný prostor, spojující funkce kuchyně, jídelny a obývacího pokoje. Je až extrémně rozlehlý (67m² – to je výměra slušného bytu 2+1), ale také výborně orientovaný – na jih, do zahrady, do nejklidnější a nejlepší její části, před přesluněním je navíc chráněný pergolou, která dojemově propojuje a prolíná dům s jeho parcelou. Problémem však zůstává ona rozlehlost prostoru, se kterou si autorka vůbec neví rady. Jedné stěně dominuje kuchyňská linka, k ní je přistaven jídelní stůl, protilehlou stranu obsazuje relaxační a společenská část s televizí (ta je ovšem obrácena proti prosklené ploše, takže přes den nebude možné sledovat televizi bez zatemnění) a mezi tím je bohužel velké prázdno. Naproti tomu sklad 1.10, sloužící k uskladnění nejen sportovních potřeb dobře zajištěné rodiny, ale i k veškerého vybavení, potřebného k péči o velký dům a zahradu, se tísni pod schody a má výměru pouhých 6,7m² (ovšem asi včetně těch schodů). Ve 2.NP jsou ložnice 2 dětí a ložnice rodičů s příslušenstvím. Jeden z dětských pokojů a ložnice rodičů jsou proskleny na jihozápad, což je pro tyto místnosti absolutně nejnevýhodnější orientace. Kladem ale je velká terasa, která bude pravděpodobně nabízet úchvatné výhledy. Ve 3.NP je herna o výměře 45m², jejíž účel je nejasný. Dětem asi určena není (ostatně každé z nich má pokojíček o ploše 22m², což bohatě stačí na spaní, hru i práci dítěte i jeho kamarádů), je zařízena jako hudebna, ale její akustická pohoda je nulová (prakticky od všech místností ji dělí jediné dveře – a to právě dveře těch místností, od vnitřních komunikací ji nedělí nic). Možná by našla uplatnění jako výstup na další střešní terasu – ještě výše a tedy s ještě nádhernějším výhledem. Kdyby ovšem nebyla tak velká a kdyby střeška před ní nebyla nepochozí.</p>	

Technické řešení	E - dostatečně
<p>Základní výkres technického řešení projektu, tedy koordinační situace, je neúplný. Chybí minimálně několik základních kót odstupu stavby od hranice pozemku, není rozlišena přípojka vody a kanalizace od vnitřní instalace a napojení na silnoproud chybí úplně. Stručný popis je u všech technických částí, ovšem často působí dost formálně. V požárně bezpečnostním řešení je popsáno kde co (včetně požární odolnosti střešního výlezu, který v domě vůbec není, nebo překvapivé informace, že v rodinném domku není nutné instalovat požární vodovod), ovšem povinnost instalace čidla změna není. Podobné je to i v částech ostatních. V části vodovod je zmíněna úpravna vody, což by nebylo až tak divné, kdyby nebyla instalována v 1.PP. nepodsklepeného objektu, stejně tak u kanalizace jsou zmíněny jakési dva svody, které se mají před objektem spojit – v situaci jsou sice zakresleny dva svody, jeden pro splaškovou a jeden pro dešťovou kanalizaci, ty se ovšem naštěstí nespojují. Dešťová kanalizace je zaústěna do retence, není ovšem řešeno, co se bude dít s přebytečnou vodou v případě dlouhodobých dešťů. V kapitole vytápění je označeno jako zdroj tepla tepelné čerpadlo vzduch – vzduch, napojené na akumulární nádrž, dodávající médium pro podlahové vytápění a radiátory – pochybuji, že takový systém vůbec existuje, dosud jsem se s ním nesešel. Stavební řešení vychází z logického uspořádání nosných konstrukcí a klasického zděného systému, chráněného na obvodu kontaktním zateplením. Ovšem některé skladby (zejm. vodorovných kcí) způsobují pochybnosti – jak z hlediska odhadu dimenzí (strop ŽB tl. 300mm při maximálním rozponu cca 6,3m), tak v návrhu tepelné izolace (150mm polystyrenu + 50mm polystyrenbetonu, viz. skladba S2, jsem zřejmě viděl naposledy někdy okolo roku 1995). Také není zřejmé vedení detailního řezu a chybí i souvislost mezi detailem a pláštěm budovy, protože k porovnání není nabízen pohled, ale výsek perspektivy.</p>	

Architektonické řešení	D - uspokojivě
<p>Prostorový koncept vrstvení hmot do jakéhosi pyramidálního uspořádání mohl vést k docela zajímavému a osobitému řešení, ale kompozice ve výsledku působí především náhodně, nečitelně a nepřesvědčivě. Navíc se z předložené dokumentace obtížně čte, protože pohledy a řezy jsou hodně nepřehledné a také v nich chybí jakékoliv výškové kóty. Hodně pochybností tak vzbuzuje například vzdálenost mezi nadpražím okna a vrcholem atiky ve 3.NP, což navíc dává stavbě podivný „useknutý“ vzhled. Koncept měl určitý potenciál, ale autorce se ho nepodařilo zcela naplnit.</p>	

Formální stránka práce	E - dostatečně
<p>Práce má předepsané uspořádání, ale úvodní shrnutí („časopisecký článek“) není provázené žádnou obrazovou dokumentací, půdorysy (pravděpodobně nedopatřením) nejsou provázeny legendou (ty byla dodána jako samostatný soubor), v pohledech a především řezech chybí jakékoliv výškové kóty, textová část není sestavena v souladu s platnou legislativou a v detailu není patrný vztah mezi řezem a pohledem. Technická část obsahuje řadu chyb.</p>	

III. CELKOVÉ HODNOCENÍ, OTÁZKY K OBHAJOBĚ, NÁVRH KLASIFIKACE

V zásadě dobré prvotní rozhodnutí – vycházet z kvalit a daností parcely – vyústilo v poněkud nezvládnuté výsledné řešení. Autorce navíc zjevně chyběl čas v poslední fázi práce.

Celkově práci hodnotím jako schopnou obhajoby.

Otázky k obhajobě:

- Vysvětlete systém vytápění objektu.
- Vysvětlete způsob využití prostoru ve 3.NP. Proč jste se rozhodla tento prostor vytvořit?
- Proč jsou rozdílné vzdálenosti mezi nadpražím okna a vrcholem atiky v 1., 2. a 3.NP?

Předloženou závěrečnou práci hodnotím klasifikačním stupněm **E - dostatečně**.

Datum: 29.129.1.2017

Podpis: Luboš Knytl

